

Gazeta Grudziądzka

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!
w Imię Boże!
Za Wiarę i Ojczyznę!

Wydanie II

„Gazeta Grudziądzka“ wychodzi 3 razy tygodniowo w wydaniach: I. (Pomorze), II. Wojew. centralne, kresy wsch., Małopolska i zagranica), III. (Wielkopolska i Śląsk) wraz z bezpłatnymi dodatkami: „Gospodarz i Osadnik“, „Robotnik“, „Dobra Gospodyni“, „Śmiech“, „Przyjaciel Młodzieży Gość Świąteczny“ i inne dodatki. — Przedpłata wynosi kwartalnie wraz z odnośnikiem do domu 3,89 zł., miesięcz. 1,30 zł w Wolnem Mieście Gdańsku 2,50 guldenów, zagranicą wraz z kosztami przesyłki: we Francji 20 franków, w Belgii 30 franków belg., w Holandji 2,50 guldenów, w Niemczech 4,00 RMk., w Szwajcarii 5 fr. szw., w Czechosłowacji 38 koron czesk., w Austrii 8 szylingów, w Danii 6 koron duńskich, w Szwecji 5 koron szwedzkich, we Włoszech 20 lirów włoskich, w Ameryce i Kanadzie 1 dolar, w innych krajach równowartość 1 dolara meryk. — Ogłoszenie drobne z słowo 20 groszy, słowa tłustym drukiem podwójnie najmniej 2 zł., tylko za gotówkę zgóry.

Na sobotę, 29-go lutego 1936 r.

Wywłaszczenie bez odszkodowania czy własność prywatna — podporządkowana interesowi społecznemu

Złodzieje — ludzie bez wiary — komuniści — brzmiało w arcy-katolickiej prasie obozu narodowego i chrześcijańskiego „Głosie Narodu“ i „Małym Dzienniku“, kiedy to w uchwałach Kongresu Sronnictwa Ludowego znalazło się hasło — ziemia dla chłopów — bez odszkodowania — a w rezolucjach domagano się na tle obowiązującego ustawodawstwa przyspieszenia parcelacji ziemi, odebranej za zaległe podatki i długi w bankach państwowych.

Nie to — że 5 milionów większych rąk robotczych laknie pracy — a tyleż ust chleba.

Nie to — że obszary dworskie — nie placą robotczyn — wywłaszczają z zarobku setki tysięcy robotników rolnych.

Nie to — że obszarnicy, nie placąc podatków — składają ciężar utrzymania maszyn państwowej na warstwy inne.

Nie to — że wywłaszczyli w spółdzielniach chłopów z ich udziałów i narazili na straty. — Nie to — że nie placą podatków na kościół — więc na dobrowolne trzeba było pójść ofiary.

Nie to — że obszarnicy wiernie dotrzymywali paktu w Nieświeżu — akceptując Brześć — Berezę — wybory.

Że byli współtwórcami Konstytucji razem ze Sławkiem i zwolennikami elity!

Podniósł się krzyk obrony laty fundjów, lament rozpacz nad polskim ziemiaństwem, które przez swój oportunizm i wieczne zabiegi nad osobistym tylko interesem klasowym — naraziło się wszystkim w Polsce.

Zostali im wierni endecy.

Ale to stanowisko dyktowane jest wybitnie interesem partyjnym.

Ostatnio obradowało Małopolskie Towarzystwo Rolnicze we Lwowie. Uchwaliło ono jednomyślnie wezwanie do rządu, aby polecił Bankowi Rolnemu objęcie od ziemian w Małopolsce za długi i za podatki nadwzrostki ziemi folwarcznej, aby Bank Rolny stawał do licytacji folwarków i kupował je, a potem — z nabytej ziemi tworzył osady, urządzał i oddawał polskim chłopom z Małopolski zachodniej i środkowej na takich samych warunkach, jak oddał owe 400 osad na zachodzie.

Endeckie pisma zaopatrują powyższą uchwałę uwagą — że rząd powinien te postulaty zrealizować.

Kiedy ten postulat oddawna wysuwali ludowcy — to endecy — angażując się w obronę obszarników — nazywali ludowców — bolszewikami. Skoro jednak we Lwowie zapadła uchwała sanacyjnego towarzystwa, w obecności 3 wojewodów i wielu ziemian i ci ziemianie się na tę uchwałę zgadzają — to endecy zaraz tę uchwałę popierają. Gdyby zaś ludowcy tej tezy nie byli postawili, to ani sanacja, wysuwająca dzisiaj ten postulat dla przypodobania się chłopom tej uchwały nie wysuwałaby ani też emdecja nie popierałaby tego, jako zadania pod adresem rządu. Teraz robią to byle się wobec chłopów ubrać w togi ich obrońcy.

„Mały Dziennik“, wydawany przez OO. Franciszkanów, wysuwa projekt wykupywania żydów i pisze tak:

„Państwo wykupywałoby od żydów nieruchomości i przedsiębiorstwa za odszkodowaniem, według szacunku, ustalonego przez fachowców, przy czym miernikiem byłby wskaźnik dochodowości, czy rentowności, wykazany w zeznaniach podatkowych poprzednich właścicieli. Państwo nie wydaje na ten cel ani jednego grosza z pieniędzy publicznych, wydrukuje tylko

pewną ilość papierów t. zw. renty restytuującej. Renta, oprocentowana na 4 proc., wykupywać będzie się nieruchomości żydowskie i wszelkie zakłady handlowe i przemysłowe. Renta, jako papier publiczny, nie może być przedmiotem wolnego obiegu, może być tylko lombardowana przez właściciela w razie opuszczenia granic Polski na zawsze. Zlombardowanie może sięgać najwyżej do 50 proc. wartości nominalnej tej renty.

Po wykupieniu danej placówki żydowskiej, państwo odstępować ją Polakowi, który zobowiązany będzie opłacać 5 proc. od wartości nominalnej renty restytuującej, uważanej jak cena odszkodowawcza za wykupioną placówkę żydowską.

Jesteśmy zwolennikami pozbycia się żydów z Polski. Uchwały nasze na Kongresie są pod tym względem wyraźne.

Powiadamy tylko — nie robi się tego biciem szyb — i biciem żydów. Chcemy rozbudową spółdzielczości zmusić żydów do emigracji, przejmując handel i rzemiosło w polskie ręce, szukając nawet w drodze umów międzynarodowych dla nich terenów emigracyjnych.

Po przewrocie w Hiszpanji

Po zwycięstwie partji lewicowych w wyborach do parlamentu w Hiszpanji, wszyscy byli działacze prawicowi, bankierzy, b. ministrowie ostatnich rządów prawicowych i wszyscy ci, którzy przyczyniali się do tłumienia ruchu lewicowego, uciekają poza granice Hiszpanji. Rząd wydał rozporządzenie, by na granicy konfiskowano wszystkim uciekającym wywożone przez nich bogactwa. Do Francji przybywają wciąż coraz to nowe partje uciekinierów.

Z momentem zwycięstwa lewicowego w prowincji hiszpańskiej

w Katalonji, znowu powstał w tej prowincji ruch autonomiczny. Jak wiadomo bowiem podczas rewolucji w roku 1934 Katalonja proklamowała autonomję tej prowincji. Ówczesny rząd prawicowy stłumił jednak rewolucję, a autonomiści katalońscy bądź dostali się do więzienia, bądź zbiegli zagranicę.

Obecnie po opuszczeniu więzień i po powrocie z wygnania autonomiści ci znowu dążą do ogłoszenia samodzielności Katalonji w związku federalnym z Hiszpanją.

*

Fortuna kołem się toczy

Fortuna kołem się toczy i powoduje to, że ten, kto wczoraj jeszcze musiał przebywać zagranicą państwa, wraca do kraju w pełni chwały i znowu staje na wysokim stanowisku w państwie. Tak się stało z przywódcą antydyktatorskiego ruchu w Grecji, Venizelosem, tak się stało ze wszystkimi przywódcami antydyktatorskiego ruchu w Hiszpanji, tak się też stanie

i w innych państwach, gdzie wskutek rządów dyktatorskich przywódcy obozów demokratycznych przebywają na wygnaniu.

Jak podają gazety angielskie, król grecki Jerzy zamierza powołać przebywającego na wygnaniu we Francji przywódcę ostatniego powstania antydyktatorskiego, Venizelosa, do kraju i powierzyć mu utworzenie rządu.

Nasza młodzież ludowa zorganizowała już szereg spółdzielni na wsi.

W takim powiecie kozienickim młodzież ludowa zorganizowała 18 spółdzielni spożywczo-handlowych.

Te same objawy widzimy w Małopolsce. Nie o to jednak w tej chwili chodzi.

„Mały Dziennik“, wysuwając projekt wykupu majątku żydów przez Państwo, opowiedział się za wywłaszczeniem żydów bez odszkodowania.

Wiadomo bowiem, że wykup na podstawie dochodowości, zastosowany w rolnictwie, musiałby być wykupem bez odszkodowania, gdyż objekty przedstawiające niewątpliwie wartość pewną — nie przynoszą dochodu. Podobnie przedstawia się sprawa u wielu posiadaczy nieruchomości i przedsiębiorstw. Wydanie wzamian za objekty nieruchome i przedsiębiorstwa papierów państwowych bez prawa spieniężenia, to fikcja — to papier bez wartości — to zabranie majątku za świtek papieru.

Prawo zlombardowania za 50% wartości w razie wyjazdu żyda zagranicę, jeżeliby się nawet zjawił bankier, gotowy do lombardowania tych papierów, to w najlepszym razie konfiskata połowy majątku, gdyż nikt nie tylko że nie liczy na powrót żyda emigrującego, ale nawet sobie tego nie życzy.

Jak widzimy — kiedy chodzi o ziemię dla chłopów — odebrana niegdyś gwałtem chłopom — to to się nazywa grzechem, ale kiedy chodzi o wywłaszczenie bez odszkodowania żydów — to nie grzech.

A więc zgoda — wywłaszczajmy jednych i drugich. Sądząc, że zapaleni zwolennicy wywłaszczenia bez odszkodowania wśród ludowców — nie będą mieli nic przeciw stosowaniu tej samej zasady wśród żydów.

Zgoda, „Mały Dzienniku“, musimy tylko na jedno i drugie użyć sankcję prawa.

Cieszmy nas tylko jedno — że swojemu wystąpieniem, zarówno endecy jak i reprezentacji pism kościelnych przyznali, że sprawa „wywłaszczenia bez odszkodowania“ nazywa się tylko tak wtedy, kiedy chodzi o zwalczanie przeciwnika politycznego, natomiast w rzeczowym języku politycznym nazywa się — „podporządkowaniem prywatnej własności — interesowi społecznemu“.

St. Mikołajczyk.

